

Es planifica tot, però s'oblida l'essencial. Diumenge XX de durant l'any

Dv, 12/08/2016 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)



Diumenge XX de durant l'any. Cicle C.

Barcelona, 14 d'agost de 2016.

Amb Jesús no hi ha manera de confondre's ni d'equivocar-se.
La seva paraula viva i penetrant
la frescor de les seves imatges i paràboles
el seu llenguatge concret, imprevisible no enganyen.

A Jesús li encanta viure i fer viure.

La seva passió és la vida: la vida íntegra, poderosa, sana, la vida viscuda en la seva màxima intensitat.

Jo sóc la vida, ens diu. Jo he vingut a portar foc a la terra. He vingut perquè tinguin vida i la tinguin abundantment.

Jesús capta la vida des de les seves mateixes arrels.

La seva mirada no està obsessionada per l'èxit, l'útil, el raonable, el convencional.

Quan se sent Déu com a Pare i als altres com a germans, canvia la visió de la realitat.

El primer és la vida feliç de tothom per damunt de creences, costums, lleis.

Per això, Jesús no s'embolica en teories abstractes ni s'ajusta a temes reclosos.

La seva paraula desvetlla el millor que hi ha en cadascú.

Sabem que té tota la raó quan crida a viure l'amor sense restriccions. Jesús convida a transgredir cap enlaire els sistemes religiosos i socials.

Cada cop més. Cada cop millor. El seu missatge ens sacseja, ens impacta, ens transforma.

Els seus contemporanis capten en Ell una realitat diferent.

Jesús no va ser primàriament cap mestre de cap credo verdader ni de cap moral recta.

Més aviat va ser mestre d'un estil de vida nou, d'un camí en continua transformació.

Les societats modernes segueixen desenvolupant cegament una vida molt

racionalitzada i organitzada, però gairebé sempre privada de veritable amor.
Manen el diner i el fet de competir, hem de ser pragmàtics.
No hi ha lloc per a la intel·ligència del cor. Cal ajustar-se a les lleis del mercat.
Es planifica tot, però s'oblida l'essencial: les necessitats més fondes i entranyables de la persona humana.

El món actual necessita orientació. Les ideologies no donen vida.
I el que avui més necessitem és: una renovada confiança per a transformar la vida i fer-la més humana.

Les religions estan en crisi, però Jesús segueix viu.
Jesús és l'únic home de tota l'Antiguitat que no ha estat enxiquit pel progrés.

Com a creients i com a ciutadans hem de reaccionar.
Reflexionem seriosament cap a on.

Quin és el projecte de l'evangeli?
És el projecte de la humanització basada sobre els dos pilars bàsics de l'amor i de la llibertat.
La majoria de vegades, aquest projecte costa
-sang
-suor
-i llàgrimes. Però val la pena.

N'estem convençuts, nosaltres, d'això?
Estem disposats a arriscar-nos-hi?